

เงินให้ได้ทุกอย่าง หายนะแห่งชีวิต!

อ.ธวัช เย็นใจ

“เงินจัดให้ได้ทุกอย่าง”

“เจ้าอย่าทำรูปเคารพด้วยเงิน”

“อย่าโลภอยากได้เงิน”

“คนรักเงินย่อมไม่อímเงิน”

เจ้าอย่าหาเงินใส่ไว้ในใส่ของเจ้า”

“ผู้นำคริสตจักรต้องเป็นคนที่ไม่เห็นแก่เงิน”

นี่เป็นข้อความที่ผมคัดลอกมาจากพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ ซึ่งปรากฏในพระธรรม ปัญญาจารย์. 10.19, อพยพ. 20.23, เฉลยธรรมบัญญัติ.7.25, ปัญญาจารย์. 5.10, มัทธิว. 10.9, 1 ทิโมธี. 3.3 จะเห็นว่าส่วนใหญ่เป็นข้อบ่งบอกถึงทัศนคติทางลบต่อเงิน ๆ ทอง ๆ ทั้งสิ้น

ที่จริงแล้วเงินทองเป็นของประทานจากพระเจ้า เพื่อให้ผู้คนดำรงชีวิตอย่าง “พอเพียง” และมีความสุข แต่ปัญหาของมันก็คือ มารชาตानมันได้ใส่ความคิดให้แก่มนุษย์ว่า “เงินคือแก้วสารพัดนึก” เงินคือคำตอบของทุกเรื่อง ในที่สุดเราก็ทักทักเอาว่า “เงินเป็นพระเจ้า” (แม้ไม่ได้พูดออกมาตรง ๆ ก็ตาม) ดังนั้น เมื่อได้มันมาแล้วกลับไม่รู้จักพอ ซึ่งพระคัมภีร์เรียกมันว่า “ความโลภ” นั่นแหละ

เมื่อสองวันก่อนได้รับใบโฆษณาการสัมมนานมัสการ เทคนิคและวิญญานแห่งการนมัสการ และสัมมนา “ทะลวงปัญหาทางการเงิน” โดยบอกว่าศิษยาภิบาลควรแนะนำให้สมาชิกเข้าร่วม เหมาะสำหรับคริสตจักรที่กำลังณรงค์สร้างโบสถ์ จัดซื้อที่ดิน และโครงการระดมทุนต่าง ๆ รับรองผลเงินถวายเพิ่ม 100 %

แต่คริสเตียนหลายคนก็เกิดคำถาม เรื่องที่ว่านี้ (ทะลวงปัญหาทางการเงิน) มันจะประสบความสำเร็จได้อย่างไร ในเมื่อตัวเองล้มเหลวทางการเงิน และเป็นหนี้เป็นสินพะรุงพะรัง!

อยากจะให้เรามาดูทัศนคติเกี่ยวกับการเงินของมหาเศรษฐีอันดับหนึ่งของโลก ที่เพิ่งแซงหน้าบิล เกตต์ (เจ้าพ่อคอมพิวเตอร์) มาได้ไม่นาน ผมไม่แน่ใจว่าวอร์เรน บัฟเฟตต์เชื่อในพระเจ้าหรือเปล่า ไม่ว่าจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม แต่สิ่งที่เขาแสดงออกมาก็เป็นตัวอย่างที่ดีแก่พวกเราคริสเตียนและชาวโลกทั้งหลายนะครับ

หนังสือพิมพ์ได้รายงานว่ “วอร์เรน บัฟเฟตต์ มหาเศรษฐีอันดับหนึ่งของโลกชาวอเมริกัน และเป็นนักบุญด้วยการบริจาคทรัพย์สิน 85 % แก่มูลนิธิ ส่วนอีก 15 % แบ่งให้ลูก 3 คนเท่า ๆ กัน คนละ 5 % น่าสนใจประการแรก คือเขามีความคิดเกี่ยวกับเงินทองและการเลี้ยงลูก เราประหลาดใจมากที่เขาไม่เคยคิดที่จะเลี้ยงลูกด้วยทรัพย์สินสมบัติของตน

บัพเพทท์เคยกล่าวเอาไว้ว่า “การมีเงินมากเกินไป บางครั้งก็สร้างความหายนะแก่ชีวิตได้ ลูก ๆ ของคุณจะไม่อยากทำงาน เพราะเขาคิดว่าจะได้รับมรดกก่อนโตจากคุณ ลูก ๆ จะอธิษฐานให้คุณตายไว ๆ เพื่อพวกเขาจะได้รับมรดกเสียที”

ผมเห็นด้วยนะ เพราะเคยเห็นพวกลูกของเศรษฐีที่ขี้เกียจ ไม่ทำมาหากินอะไร คอยเกาะแต่พ่อแม่และเป็นลูกเลี้ยงลูกผลาญ บางคนไม่แข่งให้พ่อแม่ตายหรอก แต่ลงมือวางยาพิษเลย ที่เป็นข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์และทีวีอยู่บ่อย ๆ ใจ (พวกละครก็เอาเค้าโครงเรื่องมาจากคนพวกนี้แหละ)

แม้แต่ลูกของพวกผู้รับใช้ของพระเจ้า ลูกของศิษยาภิบาลและอาจารย์ชื่อดังหลายคนก็ไม่ต่างกัน เกียจคร้าน จีบจืด เขียบบจี้ไก่ไม่ฝ่อ แยมมือขอเงินพ่อแม่อยู่ตลอดเวลา จนบรรดาสมาชิกเห็นแล้วต่างส่ายหน้าด้วยความเอือมระอา เมื่อฟังคำเทศนาแล้วก็คัดค้านและถอนใจในใจว่า “อาจารย์สอนดีเทศน์ดี แต่ไม่กำราบลูกของตัวเองเสียก่อน”

เราเห็นชายคนหนึ่งอายุ ๓๐ ปี ซึ่งเป็นลูกของศิษยาภิบาล มีเมียมีลูกแล้วแต่ยังเกาะพ่อแม่กินอยู่เลย และไม่ยอมทำงานทำการอะไร ไม่ทราบว่าเขาคิดอย่างไรกับคำกำชับของเปาโลที่ว่า “ถ้าผู้ใดไม่ยอมทำงาน ก็อย่าให้เขากิน” (2 เธสะโลนิกา. 3.10)

ประการต่อมา มหาเศรษฐีบัพเพทท์ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับเงินที่นำชีวิตเจ้าของไปสู่ความหายนะเพราะผู้คนรอบข้าง “ยิ่งถ้าคุณรวบรวบหลูดโลก ชีวิตคุณจะถูกห้อมล้อมไปด้วยพวกประจบสอพลอ คนเหล่านี้จะเติมชีวิตคุณด้วยเรื่องโกหกหลอกลวง ยกยอปอปั้นคุณด้วยภาพลวงตาต่าง ๆ จนคุณกลายเป็นคนโง่ในสายตาของคนทั้งโลก”

คนรวยที่สุดในโลกได้พูดต่อไปว่า “ดังนั้น แทนที่คุณจะใช้เงินไปเพื่อท่องเที่ยวอันแสนสุข คุณจะต้องจบชีวิตลงด้วยการใช้เวลาทั้งหมดไปกับการปกป้องความมั่งคั่งของตัวเองจากพวกลูกน้องช่างประจบ พวกทนายและนักบัญชี”

ผู้เขียนบทความ¹ได้เสริมว่า “คำพูดของบัพเพทท์ช่างคล้ายกับสภาพของมหาเศรษฐีไทยบางคน ที่ต้องหลบหนีพเนจรอยู่ทั่วโลกเสียจริง”

(ยกมือขอเวลานอก) อยากพูดเรื่องอะไรก็พูดไป อย่ากระทบซึ่งสิครับ! (ฮา)

ผมว่าคริสเตียนควรจะเลียนแบบอย่างจากบัพเพทท์นะ ที่จริงคนที่ทำเป็นคนแรกไม่ใช่บัพเพทท์หรอกนะจะบอกให้ เพราะในพระคริสตธรรมคัมภีร์มีคนมากมายที่บริจาครายทั้งหมด และถวายอย่างสุด ๆ แล้วพระเจ้าทรงอวยพระพรแก่พวกเขาอย่างมากมาย

เปาโลยืนยันความจริงว่า “พระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดที่พวกท่านขาดอยู่นั้น จากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี. 4.19)

¹ นงนุช สิงหเดชะ มติชนรายวัน 5 พย. 52

พวกเขาขี้ดื้อและทำตามคำตรัสของพระเยซูที่ว่า “การให้เป็นเกียรติมากกว่าการรับ” (กิจการ. 20.35)² หรือ “การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ”³ ส่วนฉบับประชาานิยมแปลคล้ายคลึงกัน “การให้ทำให้เรามีความสุขมากกว่าการรับ”

บางคนอ้างว่า “ผมไม่ได้ร่ำรวยแบบบัพเฟทท์นี่ จะได้รับจากเงินได้มากมาย”

แม้ว่าเราจะไม่ร่ำรวยอย่างบัพเฟทท์ แต่เราสามารถให้ (ถวาย) ได้เท่าที่มีใช่ไหม?

ขอให้เรามาเริ่มต้นลงมือกันเถอะครับ.

2 ฉบับแปลเข้าใจง่าย WBTC

3 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย